

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/87/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122417383
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6122417383.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Michala Tagaja ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., adresa na doručovanie: E. XX/X, XXX XX F. G. H., proti žalovanému: JUDr. Gabriela Muránska Matušková, PhD., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu JULSTAN, s. r. o. „v likvidácii“, E. D. X, XXX XX I. C., IČO: 31 620 779, so sídlom J. D. K. XX, XXX XX L. L., zastúpenej JUDr. Ondrejom Sochorom, so sídlom ul. Prof. Sáru 44, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 192 803, o zaplatenie 595,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/71/2022 zo dňa 07. 06. 2024, takto

rozhodol:

- Konanie **z a s t a v u j e**.
- Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o ich výške.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 595,- Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne počnúc tretím dňom po doručení žaloby žalovanej až do zaplatenia z titulu náhrady škody. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Okresný súd vykonal dokazovanie žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, ich korešpondenciou, dokladom o zaplatení sumy 505,- Eur žalobcom žalovanej, kúpno-predajnou zmluvou podpísanou žalobcom, dokladom o prijatí sumy 750,- Eur žalobcom od L. C. dňa 01.10.2020, dokladom o vrátení tejto sumy žalobcom L. C. dňa 03.05.2021 ako aj dokladom o zaplatení sumy 350,- Eur žalobcom L. C. dňa 28.09.2021, čestným prehlásením L. C. zo dňa 16.11.2021 o tom, že dňa 01.10.2021 kúpil od žalobcu ťahač za dojednanú kúpnu cenu 750,- Eur, rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/54/2021 zo dňa 04.05.2022, rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/88/2022 zo dňa 21.02.2023, rozhodnutím Okresného úradu Veľký Krtíš zo dňa 19.12.2023 vo veci M./XXXXXX-XXX, výpoveďou žalobcu, zástupcu žalovanej a zistil tento skutkový stav: Podľa tvrdenia žalobcu, žalobca dňa 01.10.2020 kúpil od žalovanej ako správkyne konkurznej podstaty úpadcu JULSTAN, s. r. o. „v likvidácii“, E. D. X, XXX XX I. C., IČO: 31 620 779 kamión za vysúťažенú cenu 505,- Eur, pričom ho následne predal za dojednanú kúpnu cenu 750,- Eur L. C.. Žalovaná požadovala, aby sa osobne dostavil do N. C. a prevzal predmetný kamión osobne. Toto považoval žalobca za nehospodárne, v žalobe tvrdil, že bol ochotný splnomocniť tretiu osobu na prevzatie kamióna, čo žalovaná odmietla. L. C. sa osobne dostavil do N. C. a odviezol si kamión z miesta uskladnenia. Na základe trestného oznámenia podaného zo strany žalovanej ho následne vydal. Voči žalobcovi si však uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla z titulu prepravy kamióna v sume 350,- Eur; túto mu žalobca nahradil. Žalobca v žalobe tvrdil, že v súvislosti s konaním žalovanej mu vznikla škoda vo výške 350,- Eur ako aj ušlý zisk vo výške 245,- Eur zodpovedajúci rozdielu medzi zaplatenou kúpnu cenou žalovanej a kúpnu cenou,

ktorú by bol získal od L. C.. Na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie žalobca uviedol, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, keď neuzavrela s ním kúpnu zmluvu, hoci on prijal jej návrh a podpísal ho a následne „doslova presvedčila veriteľský výbor, aby zrušil ponukové konanie“. Poukázal na to, že „takýmto spôsobom pri kúpe veci patriacej do konkurznej podstaty bežne postupuje a iní správcovia konkurznej podstaty nepožadujú od neho osobné prevzatie vecí“. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe, kde žiadala žalobu zamietnuť uviedla, že nie si je vedomá žiadneho porušenia povinnosti na jej strane, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody, ktorá je predmetom tohto sporu. Ďalej uviedla, že predmetné motorové vozidlo, ktoré bolo zapísané do konkurznej podstaty úpadcu, za správcu ktorej bola ustanovená, bolo nepojazdné, značne opotrebované a nekompletné. Nachádzalo sa v areáli spoločnosti K. E., E. N. C.. Veriteľský výbor jej udelil súhlas na uzatvorenie kúpnej zmluvy so záujemcom - žalobcom za kúpnu cenu 505,- Eur. Túto skutočnosť mu oznámila dňa 01.10. 020 a vyzvala ho, aby uhradil kúpnu cenu a následne sa dostavil k nej za účelom uzatvorenia kúpnej zmluvy. Na základe jeho žiadosti zo dňa 01.10.2020 mu poslala 07.10.2020 elektronickou formou návrh kúpnej zmluvy na podpis. Dňa 12.10.2020 jej žalobca poslal ním podpísanú kúpnu zmluvu s výhradou, že žiada, aby vozidlo vyradila z evidencie na dopravnom inšpektoráte, pričom nesúhlasil s tým, aby bolo predmetné vozidlo (kamión) prepísané na jeho osobu. V dôsledku týchto výhrad žalobcu mala za to, že v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka došlo k odmietnutiu ňou zaslaného návrhu kúpnej zmluvy, o čom následne informovala žalobcu dňa 13.10.2020. Uviedla, že požiadavka žalobcu je v rozpore so zákonom č. 8/2009 Z. z. ako aj s pre ňu záväzným pokynom veriteľského výboru. Následne si to žalobca rozmyslel a žiadal, aby podpísala kúpnu zmluvu. Odmietol však osobne prevziať predmet kúpy spolu s dokladmi od motorového vozidla, čo vyplýva aj z jeho e-mailu zo dňa 17.10.2020. V uvedenej súvislosti poukázala žalovaná vo vyjadrení k žalobe na znenie ust. § 588 Občianskeho zákonníka, z ktorého povinnosť kupujúceho predmet kúpy prevziať vyslovene vyplýva. Uviedla tiež, že pokiaľ žalobca žiadal, aby prevzala kamión iná osoba, požadovala, aby jej vopred zaslal e-mailom splnomocnenie, aby bolo zrejmé, či je na jeho základe možné zrealizovať odovzdanie veci. Žalobca jej však žiadne splnomocnenie neposlal. Z uvedených dôvodov - keďže žalobca odmietol poskytnúť potrebnú súčinnosť pri prevzatí veci - oznámila túto skutočnosť veriteľskému výboru spolu s požiadavkou o udelenie súhlasu alebo nesúhlasu na zrušenie tretieho kola ponukového konania na predaj predmetného motorového vozidla, prípadne o odporúčenie, ako postupovať pri jeho speňažovaní. Na základe telefonického dopytu upovedomila o tejto skutočnosti aj žalobcu. Následne po zrušení tretieho kola ponukového konania bolo vydané oznámenie o vyhlásení opakovaného tretieho kola ponukového konania. Dňa 09.12.2020 však zistila, že predmetné motorové vozidlo sa v závode N. C. nenachádza, keď 26.11.2020 prišli do závodu nejaké osoby, ktoré povedali, že ho kúpili, rozobrali ho a odviezli. Z týchto dôvodov podala na OR PZ vo Veľkom Krtíši trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu krádeže. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš vydanom v konaní sp. zn. 10T/54/2021 dňa 04.05.2022 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže, pričom z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v priebehu konania zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 5To/88/2022 rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/54/2021 zrušil a vec postúpil na prejednanie priestupku Okresnému úradu Veľký Krtíš, odbor všeobecnej vnútornej správy. Správne konanie vo veci M./XXXXXX-XXX bolo rozhodnutím o priestupku zo dňa 19. 12. 2023 zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Z. z. s odôvodnením, že skutok, o ktorom sa konalo, nie je priestupkom; uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odcitoval ust. § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 415, ust. § 588, § 133 ods. 1, § 43a ods. 1, § 44 ods. 2, § 46 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) a uviedol, že pre posúdenie otázky, či došlo k platnému uzatvoreniu kúpno-predajnej zmluvy a s akým obsahom, bolo potrebné vychádzať z obsahu návrhu zmluvy a z prejavov vôle oboch strán. Z návrhu kúpnej zmluvy zistil, že predávajúca - žalovaná sa zaviazala previesť na kupujúceho - žalobcu vlastnícke právo k huteľnej veci patriacej do konkurznej podstaty úpadcu, a to k nákladnému motorovému vozidlu - ťahaču návesov za dojednanú kúpnu cenu 505,- Eur. Kúpna cena bola žalobcom zaplatená pred podpisom kúpnej zmluvy bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovanej. V článku O., L. X návrhu kúpnej zmluvy bolo uvedené, že kupujúci nadobudne vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu dňom jeho prevzatia, o čom spíšu predávajúca a kupujúci „odovzdávaco - preberací“ protokol. Podľa článku I. návrhu kúpnej zmluvy, kúpna zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania. Návrh zmluvy bol podpísaný žalobcom dňa

13.10.2020. V konaní nebolo podľa okresného súdu sporné, že hoci žalobca podpísal návrh kúpnej zmluvy, zároveň s jej odoslaním zaslal žalovanej aj výhrady, v ktorých nesúhlasil s článkom O., L. X E., podľa ktorého sa mal zaviazat', že podá na príslušnom orgáne policajného zboru žiadosť o zápis svojej osoby ako nového držiteľa predmetného motorového vozidla do evidencie motorových vozidiel, a to pod sankciou zaplata zmluvnej pokuty. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že z ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj z komentára k tomuto zákonnému ustanoveniu jednoznačne vyplýva, že výhrady ku kúpnej zmluve a to akékoľvek, nielen týkajúce sa jej podstatnej náležitosti, predstavujú nový návrh kúpnej zmluvy. Konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že s takouto zmenou návrhu kúpnej zmluvy žalovaná nesúhlasila. Zdôraznil, že pre účely predmetu sporu nie je podstatné, z akých dôvodov žalovaná s výhradami žalovaného nesúhlasila, keďže kúpno-predajná zmluva predstavuje dvojstranný právny úkon a k jej platnému uzatvoreniu dôjde len pri úplnom konsenze oboch zmluvných strán ohľadom jej obsahu. O tom, že k takémuto konsenzu nedošlo, mal žalobca vedomosť, o čom svedčia aj obsahy jeho ústnych a aj písomných vyjadrení prezentovaných v trestnom konaní, ako aj v tomto konaní. Žalobca sa preto podľa okresného súdu nemohol domnievať, že jeho podpisom návrhu kúpnej zmluvy mohlo dôjsť k jej platnému uzatvoreniu, keď s jeho výhradami žalovaná okamžite prejavila nesúhlas. Z ust. § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka navyše vyplýva, že bez ohľadu na to, či kúpno-predajná zmluva nadobudla účinnosť, k prechodu vlastníckeho práva na žalobcu mohlo dôjsť až po faktickom prevzatí veci, a teda tento nemohol skôr platne disponovať s touto vecou (s predmetným motorovým vozidlom) a prevádzať ju na inú osobu. Skutočnosť, že k prevodu vlastníckeho práva na žalobcu malo dôjsť až prevzatím veci, nesporné vyplýva z textu článku O.. L. X návrhu kúpnej zmluvy, s ktorým bol žalobca oboznámený. Vedel tiež, že žalovaná ohľadom predmetného motorového vozidla vyžadovala podpísanie „odovzdávaco - preberacieho“ protokolu.

1.4 V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že bol to práve žalobca, kto zapríčinil vznik sporu a vznik škody na jeho strane tým, že konal v rozpore s ust. § 415 Občianskeho zákonníka, hoci si musel byť vedomý toho, že kúpno-predajná zmluva nebola riadne uzatvorená alebo, že minimálne nedošlo k prevzatíu veci z jeho strany, a teda nenadobudol vlastnícke právo k nej v zmysle návrhu zmluvy, následne vec previedol na tretiu osobu, ktorú uviedol do omylu, že si ju môže odviezť, a teda spôsobil jej tým škodu predstavujúcu náklady súvisiace s odvozom veci. Je nesporné, že prevzatie veci mohol žalobca realizovať aj prostredníctvom osoby, ktorú na to splnomocní. Sám však uviedol, že takéto splnomocnenie osobe, ktorá vec prevzala - L. C. nedal a nezaslal ho ani žalovanej napriek jej výzve. Žalobca mal pritom vedomosť už najmenej od 13.10.2021 (kedy mu bola vrátená vyplatená kúpna cena), že žalovaná považuje jednanie ohľadom kúpnej zmluvy za ukončené ako neúspešné. Z uvedených dôvodov konštatujúc, že žalobca nepreukázal platné nadobudnutie vlastníckeho práva k veci a nepreukázal ani porušenie povinností na strane žalovanej, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá vznikla na jeho strane, okresný súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva v celom rozsahu odvolanie z dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza podľa žalobcu z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v odvolaní ďalej zdôraznil, že podstatou sporu pred súdom prvej inštancie bolo posúdenie otázky, či došlo zo strany správkyne konkurznej podstaty k porušeniu povinnosti, ktoré porušenie povinnosti malo za následok vznik škody na strane žalobcu, ktorej výška v priebehu konania nebola žiadnym spôsobom sporná. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že správkyňa konkurznej podstaty neporušila žiadnu povinnosť, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil v odsekoch 29. až 46. odôvodnenie rozsudku. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text zákona javí ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona (nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, sp. zn. IV.ÚS 71/2013). Konštatoval, že je nesporné, že zo strany správkyne konkurznej podstaty došlo k porušeniu povinnosti, a to tým, že s ním (žalobcom) neuzavrela kúpnu zmluvu napriek tomu, že bol úspešným záujemcom v ponukovom konaní. Zo strany správkyne konkurznej podstaty úpadcu došlo podľa žalobcu k neodôvodneným požiadavkám, „ktorým aj keď chcel vyhovieť, tak mu to nebolo umožnené“. Poukázal na oznámenie správkyne zo dňa 13.10.2020, kde mu oznámila, že s ním neuzatvorí žiadnu kúpnu zmluvu. Zdôraznil, že v predmetnom oznámení správkyne konkurznej podstaty sa nehovorí o žiadnom splnomocnení tretej osoby, správkyňa konkurznej podstaty po celý čas trvala na tom, aby sa dostavil do N. C. napriek tomu, že možnosť

splnomocnenia tretej osoby bola z jeho strany po celý čas otvorená, avšak z jej strany takáto možnosť neprichádzala do úvahy. Uviedol, že nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vidí práve v tom, že súd prvej inštancie jeho poznámky k návrhu kúpnej zmluvy zo dňa 12.10.2020 považoval za výhrady v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

2.1 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že kúpna zmluva tvorila prílohu elektronickej správy, nakoľko návrh kúpnej zmluvy doručený žalovanou podpísal a iba v sprievodnej elektronickej správe uviedol, aby správkyňa konkurznej podstaty (žalovaná) konala určitým spôsobom. Táto jeho sprievodná správa nemá podľa žalobcu žiadny právny význam z hľadiska kontraktačného procesu podľa ust. § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatie návrhu zmluvy, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Citované ustanovenie podľa žalobcu znamená, že ak bude návrh právneho úkonu (v tomto prípade kúpnej zmluvy) obsahovať dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je toto konanie odmietnutím návrhu zmluvy a považuje sa za nový návrh. Podmienkou ale je, že tieto zmeny musí obsahovať samotný návrh právneho úkonu, nie sprevádzajúca komunikácia medzi účastníkmi, ak k podpísaním návrhu zmluvy došlo tak, ako bol predložený. „Pokiaľ by zmenil obsah právneho úkonu - kúpnej zmluvy ešte pred jej podpisom, potom by bolo správne uvažovať o tom, že ide o nový návrh zmluvy, nakoľko by tak zmenil ustanovenia zmluvy týkajúce sa prevzatia vozidla, to sa ale v tejto veci nestalo, pretože podpísal návrh kúpnej zmluvy vypracovaný správkyňou konkurznej podstaty bez výhrad, jeho elektronickej správa adresovaná správkyňi s navrhovanými pokynmi je preto podľa žalobcu bez právneho významu, na uzavretie kúpnej zmluvy nemala absolútne žiadny vplyv a dokonca táto správa netvorí ani súčasť kúpnej zmluvy“. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že tvrdí, že kúpna zmluva platne vznikla, a to aj s poukazom na ust. § 44 ods. 1 a § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka. V závere odvolania žalobca uviedol, že odvolaním napáda aj výrok o trovách konania, pretože priznanie náhrady trov konania žalovanej považuje za neúčelné, nakoľko sama žalovaná je zároveň advokátkou, a preto v záujme hospodárnosti konania nie je potrebné, aby bola právne zastúpená advokátom, navyše takým, ktorého sídlo sa nachádza na totožnej adrese ako je adresa žalovanej. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a aby zaviazal žalovanú nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100 %, alebo aby odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že má za to, že odvolanie žalobcu je v celom rozsahu nedôvodné. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a aby zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Zároveň uviedla, že popiera tvrdenia žalobcu uvedené v podanom odvolaní a má za to, že súdom prvej inštancie bol skutkový stav veci riadne a úplne zistený. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu veci, súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalovaná neporušila žiadnu svoju právnu povinnosť, čoho následkom je to, že nebol preukázaný základný predpoklad zodpovednostného vzťahu žalovanej voči žalobcovi z titulu náhrady škody. Odvolanie žalobcu je podľa žalovanej vnútorne rozporné a protirečivé, nakoľko žalobca na jednej strane v odvolaní uvádza, že mu škoda vznikla tým, že žalovaná s ním neuzatvorila kúpnu zmluvu a následne žalobca v odvolaní podrobne argumentuje tým, že podľa jeho názoru kúpna zmluva bola v danom prípade uzatvorená. V uvedenej súvislosti žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že ak teda žalobca v odvolaní tvrdí, že mu škoda vznikla neuzatvorením kúpnej zmluvy, nie je zrejmé prečo potom považuje za nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie to, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že kúpna zmluva uzatvorená nebola, pričom v odvolaní podrobne odôvodňuje, prečo podľa jeho názoru k platnému uzatvoreniu zmluvy došlo. Bez ohľadu na uvedené, k uzatvoreniu kúpnej zmluvy podľa žalovanej nedošlo, keďže návrh kúpnej zmluvy podpísaný žalobcom nepodpísala a následne bolo veriteľským výborom zrušené ponukové konanie. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, týkajúcej sa priznania náhrady trov konania žalovanej, v rámci ktorej žalobca tvrdil, že priznanie náhrady trov konania žalovanej považuje za neúčelné z toho dôvodu, že samotná žalovaná je advokátkou, a preto nie je potrebné, aby sa dala zastúpiť advokátom, žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že túto odvolaciu námietku žalobcu nepovažuje za dôvodnú. Zdôraznila, že je výsostné právo akejkoľvek strany sporu dať sa zastúpiť advokátom, a to bez ohľadu na to, či je strana sporu advokátom alebo nie. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a aby jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že v predmetnej veci možno uplatniť dva výklady náhrady škody: 1/ žalovaná neuzavrela kúpnu zmluvu, napriek tomu, že tak urobiť mala, a tak z uvedeného dôvodu si žalobca uplatňuje náhradu škody titulom ušlého zisku a spôsobenej škody spočívajúcej v márnej preprave kamióna, 2/ žalovaná platne uzavrela kúpnu zmluvu tým, že došlo zo strany žalobcu k prijatiu návrhu zmluvy, avšak napriek tomu mu žalovaná odmietla vydať predmet kúpy, ktorý keď si jeho kupujúci prevzal, tak podala trestné oznámenie, v dôsledku čoho bol predmet kúpy kupujúcemu odobratý a došlo ku vzniku škody. Uviedol, že v danej veci dal súdu do pozornosti, že súd môže vec posúdiť rôznym spôsobom a nie je viazaný len žalobou. Navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť mu sumu 595,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, počnúc tretím dňom doručenia žaloby žalovanej a aby zaviazal žalovanú nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100 %, „eventuálne“ aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvala na svojej predchádzajúcej argumentácii. Uviedla, že žalobca v podanom odvolaní napadol rozsudok súdu prvej inštancie výlučne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, a teda nenamietla, že by bolo dokazovanie neúplné (t. j. že by súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy) a ani nenamietla nesprávne zistený skutkový stav (t. j. že by súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), čo podľa žalovanej znamená, že odvolací súd by mal byť viazaný skutkovým stavom veci tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), pričom by odvolací súd nebol viazaný zisteným skutkovým stavom len v tom prípade, ak by dokazovanie sám zopakoval alebo doplnil; odvolací súd však nemôže doplniť ani zopakovať dokazovanie, keďže žalobca v odvolaní takéto vady nenamietla (§ 384 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku). Vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná neporušila žiadnu právnu povinnosť, čoho následkom je to, že nebol preukázaný základný predpoklad zodpovednostného vzťahu z titulu náhrady škody. Pokiaľ žalobca uvádza, že súd môže vec posúdiť rôznym spôsobom a nie je viazaný len žalobou, tak uvedené sa podľa názoru žalovanej týka len a výlučne právneho posúdenia veci a nie zistenia skutkového stavu veci, a teda ak na to nie sú splnené konkrétne procesné podmienky (§ 383 a § 384 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku) tak odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (a teda odvolací súd nemôže dospieť k iným skutkovým záverom), čo však samozrejme nevylučuje odvolací prieskum týkajúci sa právneho posúdenia veci v prípade, ak je odvolanie podané práve z takéhoto dôvodu tak, ako je tomu v tomto prejednávanom prípade. V nadväznosti na uvedené žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci je v celom rozsahu nedôvodná, a to principiálne z toho dôvodu, že žalobca nepreukázal základné náležitosti zodpovednostného vzťahu z titulu náhrady škody, a to porušenie právnej povinnosti žalovanou a príčinnú súvislosť medzi prípadným porušením právnej povinnosti a vznikom škody. V závere vyjadrenia k vyjadreniu žalobcu žalovaná uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a aby priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) pred samotným prejednaním odvolania žalobcu skúmal, či sú splnené procesné podmienky konania, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Procesné podmienky v civilnom konaní i napriek tomu, že ich Civilný sporový poriadok výslovne nevypočítava možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane strán sporu, či účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ civilného súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady konania a rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma vždy ex off. Medzi základné procesné podmienky na strane strán sporu (účastníkov konania) patrí procesná subjektivita – spôsobilosť strany sporu byť účastníkom konania, ktorá ak absentuje a strana sporu nemá právneho nástupcu, jedná sa o neodstrániteľnú prekážku konania, čo je dôvod na zastavenie konania v zmysle nižšie citovaného ust. § 161 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 62 CSP.

7. Podľa ust. § 102 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ku dňu zrušenia konkurzu správca uzavrie účtovné knihy a zostaví individuálnu účtovnú závierku podľa osobitných predpisov. Správca tiež odovzdá úpadcovi, prípadne likvidátorovi všetky potrebné doklady, zostávajúci majetok a

zaisti ďalšie činnosti súvisiace so zrušením konkurzu. Po vykonaní týchto činností súd odvolá správcu z funkcie.

8. Podľa ust. § 68 ods. 1 zákona č. 513/1991 Z. z., Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa ust. § 68 ods. 2, veta prvá Obchodného zákonníka, zániku spoločnosti predchádza jej zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie.

10. Podľa ust. § 68 ods. 4 písm. c) Obchodného zákonníka, spoločnosť sa tiež zrušuje ukončením konkurzného konania z dôvodu nedostatku majetku alebo ukončením konkurzu, okrem zrušenia konkurzu z dôvodu, že tu nie sú predpoklady pre konkurz.

11. Podľa ust. § 68 ods. 6 Obchodného zákonníka, v prípade zrušenia spoločnosti podľa odseku 4 písm. c) súd bez zbytočného odkladu vymaže spoločnosť z obchodného registra.

12. Podľa ust. § 18 Občianskeho zákonníka, spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby.

13. Podľa ust. § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka, právnická osoba zapísaná v obchodnom alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak.

14. Podľa ust. § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

15. Podľa ust. § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

16. Podľa ust. § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

17. Z obsahu žaloby, ktorá tvorí súčasť spisu je zrejmé, že žalobca na strane žalovaného označil v žalobe JUDr. Gabrielu Muránsku Matuškovú, PhD., správkyňu konkurznej podstaty úpadcu JULSTAN, s. r. o. „v likvidácii“, E. D. X, XXX XX I. C., IČO: 31 620 779, so sídlom J. D. K. XX, XXX XX L. L., ktorá však bola uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5K/7/2018-643 zo dňa 6. novembra 2024 v zmysle vyššie citovaného ust. § 102 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. odvolaná z funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu JULSTAN, s. r. o. „v likvidácii“, E. D. X, XXX XX I. C., IČO: 31 620 779, potom čo bol konkurz na majetok uvedeného úpadcu uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5K/7/2018-603 z 12. septembra 2024 po splnení konečného výťažku zrušený, v dôsledku ktorej skutočnosti stratila správkyňa konkurznej podstaty úpadcu vecnú pasívnu legitímáciu v spore, čo je bez ďalšieho dôvod na zamietnutie žaloby, aj keď z iných dôvodov ako žalobu zamietol súd prvej inštancie. Zákonným dôsledkom zrušenia konkurzu podľa ust. § 68 ods. 4 písm. c) Obchodného zákonníka je však ex offo výmaz spoločnosti úpadcu z Obchodného registra v zmysle vyššie citovaného ust. § 68 ods. 6 Obchodného zákonníka, následný zánik uvedenej spoločnosti a strata jej hmotnoprávnej a procesnoprávnej subjektivity (spôsobilosti byť stranou sporu), čo je neodstrániteľná prekážka konania, keďže spoločnosť úpadcu zanikla bez právneho nástupcu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny z dôvodu straty vecnej pasívnej legitímácie žalovanej nepotvrdil, ale konanie podľa ust. § 161 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 62 CSP zastavil. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.